

«Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΡΕΘΟΥΣΙΩΝ»

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἤκμασε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου (337 – 361 μ.Χ.) καὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου (361 – 363 μ.Χ.). Ἦταν Ἐπίσκοπος Ἀρεθουσίων. Τὸ ἔτος 341 μ.Χ. συμμετεῖχε στὴν Σύνοδο τῆς Ἀντιόχειας. Στὰ Πρακτικὰ μάλιστα αὐτῆς, διασώζεται «Ἐκθεσις Πίστεως Μάρκου Ἀρεθουσίων». Τὸ ἐπόμενο ἔτος συμμετεῖχε στὴν ἀντιπροσωπεῖα Ἐπισκόπων, ἡ ὁποία μετέβη στὰ Τρέβηρα γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν αὐτοκράτορα Κώνσταντα. Τὸ ἔτος 343 μ.Χ. ἔλαβε μέρος στὴν Σύνοδο τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ τὸ ἔτος 351 μ.Χ. στὴν Σύνοδο τοῦ Σιρμίου, ἡ ὁποία καταδίκασε τὸν Φωτεινὸ, Ἐπίσκοπο Σιρμίου, ὡς ὀπαδὸ τοῦ αἰρετικοῦ Ἐπισκόπου Ἀγκύρας, Μαρκέλλου. Τὸν συναντᾶμε, ἐπίσης, στὴν Σύνοδο τῆς Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας, τὸ ἔτος 358 μ.Χ.

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἀναδείχθηκε μεγάλος διώκτης τῆς εἰδωλολατρίας καὶ ὁδήγησε μὲ τὸν φιλόθεο βίον καὶ τὸ εὐαγγελικὸ κήρυγμά του πολλοὺς Ἐθνικοὺς στὴν ἀληθινὴ πίστη. Μὲ τὴν προτροπὴ του δὲ οἱ Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι προέρχονταν ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν Ἐθνικῶν, γκρέμισαν ἕναν εἰδωλολατρικὸ ναό. Ὁ αὐτοκράτορας Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης ἀπαιτοῦσε ἀπὸ τὸν Ἅγιο ἢ νὰ δώσει ἀποζημίωση γιὰ τὸν κατεστραμμένον ναὸ ἢ νὰ τὸν ξαναοικοδομήσῃ. Γι' αὐτό, ὅταν πληροφορήθηκε τὴν σύλληψιν πολλῶν Χριστιανῶν γιὰ τὸ συγκεκριμένον γεγονός, παρουσιάσθηκε μόνος του στὶς ἀρχὰς πρὸς τὸν καταδίκων, τὸ 363 μ.Χ.

Τὸ μαρτύριον καὶ τὰ βασανιστήρια, τὰ ὁποῖα ὑπέστη ὁ Ἅγιος Μάρκος, χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὸν Θεοδώρητον Κύρου ὡς πραγματικὴ τραγωδία. Νὰ πῶς περιγράφει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος τὸ μαρτύριον τοῦ Ἁγίου: «Ὁδηγοῦσαν τὸν γέροντα Ἐπίσκοπον, τὸν ἐθελοντὴ ἀθλητὴ, διὰ μέσου τῆς πόλεως καὶ σὲ ὄλους ἦταν σεβαστὸς γιὰ τὴν πολιτεία του, πλην τῶν διωκτῶν καὶ τυράννων, πρὸς ἀγωνίζονταν πῶς νὰ ὑπερβάλλουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον στὴν θρασύτητα κατὰ τοῦ πρεσβύτου. Τὸν ἔσυραν διὰ μέσου πλατειῶν, τὸν ὠθοῦσαν πρὸς ὑπονόμους, τὸν ἔσυραν ἀπὸ τὰ μαλλιά καὶ τὰ γένια. Δὲν ὑπῆρχε μέλος τοῦ σώματός του πρὸς νὰ μὴν ὑπέστη μαζί μὲ τὶς κακώσεις καὶ ταπεινώσει. Τὸν ὑψωναν μετέωρον ἀπὸ τὰ πόδια καὶ μὲ τὶς μυτερὰς γραφίδες ἔκαναν παιχνίδι τοὺς τὴν τραγωδία. Τοῦ τρυποῦσαν τὰ αὐτιά... Τὸν κρέμασαν ψηλὰ μέσα σὲ δίχτυ καὶ τὸν ἄλειψαν μὲ μέλι καὶ ἀλάτι. Οἱ σφίγγες καὶ οἱ μέλισσες τὸν κεντοῦσαν, ἐνῶ τὸ καταμεσήμερον ὁ ἥλιος μὲ τὶς καυστικὰς τοὺς ἀκτίνες αὐξανε τὴν φλόγωση».

Ὁ Ἅγιος Μάρκος τὰ ὑπέμεινε ὅλα μὲ καρτερίαν καὶ ἀνεξικακίαν. Εὐχαριστοῦσε καὶ δοξολογοῦσε τὸ Ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Ὁ ὑπαρχὸς τῆς πόλεως Ἀρεθούσης θαύμασε τὴν γενναϊότητα καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνδρεία τοῦ Ἁγίου Μάρκου καὶ ἐξέφρασε τὴν ἔντονην δυσἀρέσκειάν του πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν γιὰ τὸν διωγμὸν τοῦ Ἁγίου. Ζήτησε δὲ μάλιστα τὴν ἀπελευθέρωσίν του. Ὁ Ἅγιος ὄχι μόνον ἐλευθερώθηκε, ἀλλὰ μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ βάπτισε Χριστιανοὺς καὶ τοὺς διώκτες του.

Ὁ Ἅγιος Μάρκος κοιμήθηκε μὲ εἰρήνην.

Απολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀρεθουσίων ὁ σοφὸς Ποιμενάρχης, ὑπὲρ Χριστοῦ Μᾶρκε στερρῶς ἠγωνίσω, ἐν τῇ Φοινίκη δὲ ὃ Κύριλλε Διάκονε, Μάρτυς ὄφθης ἔνθεος, καὶ ἐν Γάζη τῇ πόλει, ἅμα καὶ Ἀσκάλωνι, Ἱερεῖς θεοφόροι, μετὰ Γυναίων ἤθλησον σεμνῶν· οὓς ὡς ὀπλίτας, Χριστοῦ μακαρίσωμεν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν Χριστὸν δοξάσαντες, ἀθλητικαῖς ἀριστείαις, Μᾶρκε Πάτερ Ὅσιε, σὺν τῷ Λευῖτῃ Κυρίλλῳ, ἅμα δέ, ταῖς ἐν Ἀσκάλωνι καὶ τῇ Γάζη, χάριτι, ἀνδρισαμέναις κατὰ τῆς πλάνης, ἐδοξάσθητε ἀξίως, καὶ τῶν Ἀγγέλων χοροῖς συνήφθητε.

Μεγαλυνάριον.

Τῶν Ἀρεθουσίων χαῖρε ποιμήν, Μᾶρκε θεηγόρε· χαῖρε Κύριλλε ἱερέ· χαῖρε τῶν Ἁγίων, Γυναίων ἢ χορεία, Μαρτύρων χαῖρε στίφος, τὸ ἱερώτατον.